

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 196.959 van 14 oktober 2009
in de zaak A. 193.011/IX-6404**

In zake : Esmat AZIZI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stany Buysse
kantoor houdend te Gent
Kortrijksesteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stefaan Verbouwe en Francis Chaffart
kantoor houdend te Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. De vordering, ingesteld op 2 juni 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 23 maart 2009 waarbij de dienst volhardt in zijn beslissing van 7 april 2008 en vaststelt dat Esmat AZIZI niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 5, van Titel XIII, Hoofdstuk 6, Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, van de programmawet van 24 december 2002.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 oktober 2009.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stany Buysse, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Sabine Van De Mosselaer die, loco advocaat Stefaan Verbouwe, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van de vordering

3. Op 7 april 2008 beslist de verwerende partij, dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6, zijnde de “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programma-wet van 24 december 2002.

Op 10 april 2008 brengt de verwerende partij voornoemde beslissing ter kennis aan de verzoeker, alsdan verblijvende te 1820 Steenokkerzeel, Keizerinlaan 2.

In de kennisgevingsbrief van 10 april 2008 wordt gewezen op de mogelijkheid voor de verzoeker om een beroep in te dienen bij de Raad van State, binnen de zestig dagen na de betekening van de bestreden beslissing, overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Het wordt niet betwist dat de verzoeker geen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 7 april 2008 van de verwerende partij. Bijgevolg is deze beslissing definitief.

4. Op 23 maart 2009 komt de thans bestreden beslissing tussen.

Op 25 maart 2009 wordt deze beslissing ter kennis gebracht aan de verzoeker.

Op 2 juni 2009 vordert de verzoeker de schorsing en de nietigverklaring van voornoemde beslissing van 23 maart 2009.

5. In de thans bestreden beslissing staat onder meer het volgende te lezen:

“Overwegende dat om bovenvermelde reden het identiteitsdocument van mijnheer Esmat Azizi niet bij machte is om de beslissing van 7 april 2008 van de dienst Voogdij te wijzigen.”

6. Bijgevolg bevestigt de thans bestreden beslissing de vroegere beslissing van 7 april 2008, wat meebrengt dat de termijn om een annulatie- en schorsingsprocedure in te dienen, ingaat de dag waarop de bevestigde beslissing werd ter kennis gebracht aan de verzoeker (10 april 2008), aangezien de bevestigende beslissing de rechtstoestand van de verzoeker niet wijzigt, en aan de verzoeker niet een eenvoudig middel ter beschikking mag worden gesteld om de regel inzake termijnen die van openbare orde is, te omzeilen.

Bijgevolg stelt de Raad van State ambtshalve vast dat het beroep ingesteld tegen de bevestigende beslissing, zijnde de thans bestreden beslissing niet ontvankelijk is. (zie o.m. R.v.St., 2 juni 1965, nr. 11.275, Cox; R.v.St., 24 mei 1977, nr. 18.278, Crabbe).

7. Ten overvloede stelt de Raad van State met de verwerende partij vast dat het beroep van de verzoeker laattijdig werd ingesteld.

Terecht schrijft de verwerende partij in haar nota dat er tussen 25 maart 2009, zijnde de datum van kennisgeving van de thans bestreden beslissing van 23 maart 2009, en de datum waarop de vorderingen werden ingesteld bij de Raad van State, 70 dagen zijn verlopen.

Bijgevolg werd het beroep laattijdig ingesteld. Ook om die reden is de ingestelde vordering niet ontvankelijk.

8. Ten slotte doet de verzoeker niet blijken van het rechtens vereiste belang om op te komen tegen de thans bestreden beslissing, vermits hij volgens het identiteitsdocument dat hij neerlegt, geregistreerd werd als 17-jarige in 2008; wat betekent dat hij op dit ogenblik minstens 18 jaar is. Wat voorafgaat wordt niet ongedaan gemaakt door de eventuele valsheid waarmee de vermelding van de leeftijd op zijn identiteitskaart zou zijn behept. Dit stuk gaat immers uit van de verzoeker, om aan te tonen dat hij nog steeds minderjarig is.

Uit de debatten is gebleken dat de verzoeker op dit ogenblik in de illegaliteit is verdwenen en de finaliteit van de voogdijmaatregel niet meer actueel is.

9. Bijgevolg is de vordering tot schorsing niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 oktober 2009, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
met bijstand van	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons